

DANIEL DYLEWSKI

Akademia Wymiaru Sprawiedliwości
ORCID: 0000-0002-7593-9026
danieldylewski08@gmail.com

MARGARITA DYLEWSKA

ORCID: 0009-0001-2995-556X
margarita.dylewska@wp.pl

Akcesja Zjednoczonych Emiratów Arabskich do BRICS i jej wpływ na aktywność państwa na arenie międzynarodowej

The Accession of the United Arab Emirates to BRICS and Its Impact on the State's Activity on the International Stage

Słowa kluczowe:

Zjednoczone Emiraty Arabskie, ZEA, BRICS, Rada Współpracy Zatoki Perskiej, GCC, wielowektorowa polityka zagraniczna, Organizacja Narodów Zjednoczonych, ONZ

Keywords:

United Arab Emirates, UAE, BRICS, Gulf Cooperation Council, GCC, multi-vector foreign policy, United Nations, UN

Aksesja Zjednoczonych Emiratów Arabskich do BRICS i jej wpływ na aktywność państwa na arenie międzynarodowej

Artykuł analizuje motywacje, które przyswiewiały akcesji Zjednoczonych Emiratów Arabskich (ZEA) do ugrupowania BRICS 1 stycznia 2024 r., oraz konsekwencje tego kroku dla emirackiej aktywności na arenie międzynarodowej. Pytanie badawcze brzmi: Czy przystąpienie do BRICS wpłynęło na kształt polityki zagranicznej ZEA, a jeśli tak, to w jakim stopniu i w jakich wymiarach? Opierając się na analizie dokumentów, danych statystycznych dotyczących handlu, głosowań w Radzie Bezpieczeństwa i Zgromadzeniu Ogólnym ONZ oraz literaturze przedmiotu, postawiono tezę, że akcesja do BRICS jest elementem długofalowej strategii wielowektorowej, a jej wpływ wyraźnie przejawia się w trzech wymiarach: ekonomicznym (dywersyfikacji handlu i rozliczeniach walutowych), dyplomatycznym (ewolucji zachowań podczas głosowań w ONZ) oraz narracyjnym (pozycjonowaniu ZEA jako mostu pomiędzy globalnym Południem a Zachodem). Przystąpienie do tego grona nie oznacza jednak odwrotu od dotychczasowych sojuszy strategicznych, lecz ich uzupełnienie.

The Accession of the United Arab Emirates to BRICS and Its Impact on the State's Activity on the International Stage

This article analyses the motivations behind the United Arab Emirates' (UAE) accession to BRICS on 1 January 2024 and its consequences for Emirati international activity. The research question asks: Has BRICS membership affected UAE foreign policy, and if so, to what extent and in which dimensions? Drawing on document analysis, trade and UN voting statistics, and the scholarly literature, the paper argues that accession to BRICS constitutes a coherent element of the UAE's long-standing multi-vector strategy. Its impact is measurable in three domains: economic (trade diversification and currency settlement), diplomatic (evolving UN voting behaviour), and narrative (positioning the UAE as a bridge between the Global South and the West). Simultaneously, membership does not entail a retreat from existing strategic alliances but rather their complementation.

Problem badawczy i metodologia*

Przystąpienie Zjednoczonych Emiratów Arabskich (ZEA) do ugrupowania BRICS 1 stycznia 2024 r. stanowi jeden ze znaczących momentów w ewolucji emirackiej polityki zagranicznej. Będące już wcześniej aktywnym i wpływowym graczem na arenie międzynarodowej Emiraty podjęły decyzję o akcesji do formatu łączącego wschodzące mocarstwa i budującego alternatywną architekturę globalnego zarządzania. Decyzja ta, podjęta po zaproszeniu wystosowanym podczas szczytu BRICS w Johannesburgu w sierpniu 2023 r., wpisuje się w długotrwały proces ewolucji emirackiej polityki zagranicznej – od małego, zależnego od zewnętrznych gwarancji bezpieczeństwa państwa naftowego z lat siedemdziesiątych, do regionalnej potęgi i globalnego węzła handlowego, finansowego i dyplomatycznego w XXI w.¹

Pytanie badawcze niniejszego artykułu brzmi: Czy akcesja ZEA do BRICS wpłynęła na emiracką aktywność na arenie międzynarodowej, a jeśli tak, to w jakich wymiarach i w jakim stopniu? Odpowiedź wydaje się oczywista, niemniej literatura naukowa pokazuje, że jest to kwestia niejednoznaczna. Niektórzy analitycy traktują ten krok jako fundamentalną zmianę geopolityczną – sygnał odwrotu ZEA od Zachodu i zbliżenia do Chin oraz Rosji. Zwolennicy interpretacji w duchu wielowektorowości wskazują natomiast, że Emiraty wzmocniły jednocześnie sojusz obronny z USA, gdy we wrześniu 2024 r. prezydent Joe Biden oficjalnie nazwał je głównym partnerem obronnym (*major defense partner* – są drugim krajem po Indiach z tym statusem), a w maju 2025 obie strony sformalizowały tę współpracę, podpisawszy list intencyjny *U.S.-UAE Major Defense Partnership*².

Artykuł stawia tezę, że akcesja do BRICS jest spójnym, a nie rewolucyjnym elementem emirackiej doktryny wielowektorowości, a jej konsekwencje są mierzalne w trzech wymiarach: ekonomicznym, dyplomatycznym

* Rozważania podjęte w niniejszym artykule dotyczą stanu spraw sprzed 28 II 2026 r., tj. wybuchu konfliktu Izraela i Stanów Zjednoczonych z Iranem.

1 A. Abdulla, *The Rise of the United Arab Emirates*, „The Cairo Review of Global Affairs” 2021, vol. 41.

2 *Joint Press Statement on U.S.-UAE Major Defense Partnership*, „U.S. Embassy & Consulate in the UAE” [online], 16 V 2025 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://ae.usembassy.gov/joint-press-statement-on-u-s-uae-major-defense-partnership/>>.

oraz narracyjnym. Aby odpowiedzieć na pytanie badawcze, zastosowano triangulację metod: analizę dokumentów (oficjalnych komunikatów rządu ZEA i deklaracji ze szczytów BRICS) oraz danych statystycznych (struktury handlu zagranicznego ZEA, zestawienia głosowań ZEA w Zgromadzeniu Ogólnym (ZO) i Radzie Bezpieczeństwa (RB) Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w latach 2022–2025), a także systematyczny przegląd literatury przedmiotu ze szczególnym uwzględnieniem dorobku Abdulkhaleq Abdulli oraz Khalida Almezainiego.

Ewolucja polityki zagranicznej ZEA

Od momentu proklamowania federacji w 1971 r. polityka zagraniczna ZEA przeszła fundamentalną przemianę. Jeden z czołowych badaczy tego zagadnienia, Khalid Almezaini, wyróżnia trzy zasadnicze etapy tej ewolucji³. W pierwszym, trwającym od powstania państwa w obecnym kształcie do lat dziewięćdziesiątych, priorytetem było przetrwanie i budowanie instytucji. Kraj zajmujący zaledwie trzy procent powierzchni Półwyspu Arabskiego, dysponujący skromną siłą militarną i otoczony przez potężniejszych sąsiadów – Arabię Saudyjską od lądu oraz Iran za Zatoką Perską – musiał przede wszystkim zagwarantować sobie stabilność. Narzędziami tej strategii były: zbliżenie z USA, uczestnictwo w Radzie Współpracy Zatoki Perskiej (Gulf Cooperation Council – GCC) oraz rozbudowana sieć pomocy zagranicznej nawiązująca do arabskiej i islamskiej tożsamości kulturowej⁴.

Drugi etap, przypadający na lata dziewięćdziesiąte i pierwszą dekadę XXI w., charakteryzował się dynamicznym rozwojem gospodarczym i rosnącą aktywnością dyplomatyczną. ZEA zaczęły postrzegać siebie jako małe państwo z możliwościami średniego mocarstwa⁵. Transformacja Dubaju z lokalnego centrum portowego w globalne centrum logistyczne, finansowe i tu-

3 Kh.S. Almezaini, *The New International Relations of the United Arab Emirates: Regional Alignment and Global Rise*, [w:] *Diplomatic Strategies of Rising Nations in the Global South*, ed. J. A. Braveboy-Wagner, Palgrave Macmillan, New York 2024, s. 403–427.

4 Tenze, *The UAE and Foreign Policy. Foreign Aid, Identities and Interests*, Routledge, London–New York 2012, s. 1–15.

5 *The Small Gulf States. Foreign and Security Policies before and after the Arab Spring*, ed. Kh.S. Almezaini, J. Rickli, Routledge, London 2017.

rystyczne stworzyła nową bazę dla *soft power*. Równolegle ZEA rozbudowały armię i zaangażowały się militarnie poza granicami: na Bałkanach (wspierając finansowo Boszniaków podczas wojny w latach 1992–1995 oraz poprzez wysłanie ok. 1,5 tys. żołnierzy do misji pokojowej KFOR w Kosowie po 1999 r.⁶), a następnie w Afganistanie, Libii i Jemenie.

Trzeci etap, zapoczątkowany ok. 2011 r. i trwający do dziś, to czas asertywnej interwencjonistycznej polityki zagranicznej. Almezaini wykazuje, że ZEA przełamały strukturalne ograniczenia, jakim normalnie podlegają małe państwa, łącząc instrumenty twardej i miękkiej siły w sposób bezprecedensowy dla państwa tej wielkości⁷. Abdulkhaleq Abdulla podkreśla z kolei rolę wzrostu narodowej pewności siebie – przekonania emirackiego *establishmentu*, że ZEA są wystarczająco kompetentne i niezależne, by definiować własne interesy w dialogu z każdą z wielkich potęg⁸. To właśnie w tym trzecim etapie należy umieścić decyzję o przystąpieniu do BRICS.

Pozycja ZEA na arenie międzynarodowej

Zjednoczone Emiraty Arabskie to państwo, którego dobrobyt powstał głównie dzięki eksportowi węglowodorów. Następnie jednak zaczęło intensywnie dywersyfikować swoją gospodarkę, a Dubaj stał się jednym z kluczowych portów lotniczych oraz centrów turystycznych, biznesowych i konferencyjnych⁹. Tak obrana ścieżka rozwoju – połączona z brakiem samowystarczalności żywnościowej, wymusza na rządzie konieczność utrzymywania odpowiedniego poziomu wiarygodności wśród różnych graczy na arenie międzynarodowej, by byli skłonni zaufać Emiratom w kwestii

6 Serbia: *The UAE's Best Friend in the Balkans*, „Gulf International Forum” [online], 22 II 2022 [dostęp: 28 II 2026]: <<https://gulrif.org/serbia-the-uaes-best-friend-in-the-balkans/>>.

7 Kh.S. Almezaini, *The Transformation of UAE Foreign Policy since 2011*, [w:] *The Changing Security Dynamics of the Persian Gulf*, ed. K. Coates-Ulrichsen, Oxford University Press, New York 2018.

8 T. O'Connor, *Why US Friends India and UAE Won't Back Biden against Russia on Ukraine*, „Newsweek” [online], 28 II 2022 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.newsweek.com/why-us-friends-india-uae-wont-back-biden-against-russia-ukraine-1683061>>.

9 M. Uher, *Airport Dubai – Evaluation of Dubai as a First Choice Hub for International Travellers*, Vienna University of Economics and Business Administration, Vienna 2005 (Schriftenreihe des Instituts für Transportwirtschaft und Logistik, 3), s. 158–166.

bezpieczeństwa lokowania tam majątku czy też angażowania ich do mediacji, względnie nie czynili problemów w handlu, kupując ropę naftową od ZEA czy też sprzedając im żywność. Militarnie państwo to związane było raczej z blokiem zachodnim, szczególnie Stanami Zjednoczonymi, które są znaczącym dostawcą uzbrojenia¹⁰. W rankingu Global Firepower, oceniającym zdolności militarne państw świata, Emiraty zajęły w 2025 r. 54 miejsce¹¹. O ich gotowości do współpracy z wieloma podmiotami może świadczyć choćby rzadkie wśród państw arabskich uznanie państwowości Izraela, dokonane w ramach tzw. porozumień Abrahama będących skutkiem inicjatywy ZEA, a jednocześnie istotnym elementem działań dyplomatycznych USA na Bliskim Wschodzie w pierwszej kadencji Donalda Trumpa¹². Jak na państwo prowadzące politykę wielowektorową i ugodową względem kluczowych mocarstw ZEA są jednak bardzo aktywne w różnych konfliktach. W szczególności zaangażowały się w wojnę domową w Jemenie, zwalczając rebelię Hutich, a także przejmując kontrolę nad wyspą Sokotra¹³. Interweniowały także w wielu konfliktach związanych z arabską wiosną, choćby przyłączając się do bombardowania Libii czy obecnie angażując się w konflikt w Sudanie¹⁴. Już to pokazuje, że Emiraty od wielu lat prowadzą czynną wielowektorową politykę zagraniczną, której zasadniczym elementem jest utrzymywanie poprawnych relacji z kluczowymi mocarstwami przy jednoczesnym aktywnym angażowaniu się w wiele pomniejszych konfliktów. Władze w Abu Zabi są także aktywne w ramach GCC, Ligi Arabskiej

10 *US State Department Authorizes the Sale of \$1.4 Billion Worth of Weapons to the United Arab Emirates*, „Le Monde” [online], 13 V 2025 [dostęp: 1 III 2026]: <https://www.lemonde.fr/en/international/article/2025/05/13/us-state-department-has-authorized-the-sale-of-1-4-billion-worth-of-weapons-to-the-united-arab-emirates_6741209_4.html>.

11 *2025 Military Strength Ranking*, „Global Firepower” [online, dostęp: 1 III 2025]: <<https://www.globalfirepower.com/countries-listing.php>>.

12 *The Abraham Accords. A Five Years Report*, The Heritage Foundation, Washington 2025: <<https://static.heritage.org/-2025/AbrahamAccordsFiveYearReport.pdf>> [dostęp: 16 II 2026].

13 A. Siddiq, *Yemen-UAE: Sparring over Socotra*, Institute of Strategic Studies, Islamabad 2018: <https://issi.org.pk/wp-content/uploads/2018/05/IB_Arhama_May_16_2018.pdf> [dostęp: 31 XII 2026].

14 H. Mahjoub, *The UAE's Subimperialism in Sudan*, „Spectre” [online], 15 VIII 2025 [dostęp: 31 XII 2025]: <<https://spectrejournal.com/uaes-subimperialism-in-sudan/>>.

czy Organizacji Jedności Muzułmańskiej. Pierwsza z nich ma dość duże znaczenie jako strefa wolnego handlu. Skalę ogólnego zaangażowania ZEA w relacje międzynarodowe i ich gospodarcze znaczenie ilustruje choćby to, że są ósmym producentem ropy naftowej na świecie (ok. 3,7 mln baryłek dziennie) i mają bardzo zróżnicowaną strukturę importu i eksportu. W pierwszym za 17,3 proc. wartości odpowiadają Chiny, za 13 proc. – Unia Europejska, za 9,4 proc. – Indie, a za 9,5 proc. – inne kraje GCC. Bardzo zróżnicowany jest również eksport: Indie odpowiadają za 17,9 proc., druga Japonia – za 11,8 proc., trzecie Chiny – za 11,7 proc., Hongkong – za 6,35 proc., a Korea Południowa – za 5,77 proc. Z państw europejskich największy udział w strukturze eksportu ZEA ma Szwajcaria (4,22 proc.), a z Unii Europejskiej – Francja (0,96 proc.). Stany Zjednoczone odpowiadają natomiast za 2,08 proc. eksportu ZEA¹⁵. Międzynarodowy Port Lotniczy Dubaj (DXB) jest zaś obecnie drugim na świecie pod względem liczby obsługiwanych pasażerów – przede wszystkim jako *hub* przesiadkowy¹⁶.

Akcesja do BRICS

W sierpniu 2023 r. na szczycie BRICS w Johannesburgu pięciu członków założycieli ugrupowania – Brazylia, Rosja, Indie, Chiny i RPA – zaprosiło do akcesji sześć kolejnych państw: Arabię Saudyjską, ZEA, Iran, Egipt, Etiopię i Argentynę. 1 stycznia 2024 r. cztery z nich – ZEA, Iran, Egipt i Etiopia – oficjalnie zostały pełnoprawnymi członkami formatu. Arabia Saudyjska wstrzymała formalną decyzję o akcesji, choć była aktywnym uczestnikiem szczytu w Kazaniu w październiku 2024 r., natomiast Argentyna pod rządami Javierę Mileia odmówiła przystąpienia¹⁷.

Rozszerzone BRICS – nieoficjalnie zwane BRICS+ – skupia dziś ok. 45 proc. światowej populacji i odpowiada za ok. 29 proc. globalnego PKB.

15 *United Arab Emirates*, „The Observatory of Economic Complexity” [online, dostęp: 4 IV 2026]: <https://oec.world/en/profile/country/are?selector1879id=percentage&selector2790id=trade_i_baci_a_17>.

16 *The Busiest Airports of 2024. Which Airport Was the Busiest in the World?*, „OAG” [online, dostęp: 31 XII 2025]: <<https://www.oag.com/busiest-airports-world-2024>>.

17 M. Jütten, D. Falkenberg, *Expansion of BRICS: A Quest for Greater Global Influence?*, European Parliamentary Research Service, Brussels 2024: <[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/760368/EPRS_BRI\(2024\)760368_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/760368/EPRS_BRI(2024)760368_EN.pdf)> [dostęp: 16 II 2026].

Jak podaje Ministerstwo Finansów ZEA, w 2024 r. łączny wolumen ich handlu z krajami BRICS wyniósł ponad 93 mld dol. w wymianie pozanaftowej, co stanowiło ponad 20 proc. całego pozanaftowego handlu zagranicznego kraju¹⁸. Przystąpienie do BRICS formalnie potwierdziło to, co *de facto* istniało od lat – bliskie powiązania gospodarcze ZEA z krajami wchodzącymi w skład grupy.

Na zasadnicze motywy przystąpienia ZEA do BRICS wskazują analizy Carnegie Endowment for International Peace oraz wypowiedzi emirackich oficjeli¹⁹. Pierwszym była dywersyfikacja geopolityczna – Emiraty dążyły do zinstytucjonalizowania relacji z globalnym Południem i zabezpieczenia się przed ryzykiem uzależnienia wyłącznie od zachodnich instytucji i partnerstw. Istotnym kontekstem tej decyzji było narastające w Zatoce Perskiej poczucie, że USA stopniowo ograniczają zaangażowanie w regionie, koncentrując się na Azji i Europie²⁰. Po drugie, dla władz w Abu Zabi ważny był dostęp do rynków, rozszerzone BRICS ułatwia im bowiem współpracę z dynamicznie rosnącymi Indiami, Chinami, Afryką i resztą globalnego Południa. Dla emirackiego modelu reeksportu i pośrednictwa handlowego każde nowe partnerstwo wielostronne oznacza potencjał zwiększenia obrotów. Motywem trzecim był wymiar finansowy i dedolaryzacja – ZEA angażują się w projekt mBridge (wielowalutowej platformy rozliczeniowej opartej na technologii CBDC, która rozwijana jest wspólnie z Chinami, Tajlandią i Hongkongiem) oraz inne inicjatywy alternatywnych systemów płatności²¹. Jednocześnie ostrożnie sygnalizują, że nie mają zamiaru porzucać powiązania dirhama z dolarem, a ich celem jest dywersyfikacja narzę-

18 *Our Participation in BRICS*, „United Arab Emirates Ministry of Finance” [online, dostęp: 28 II 2026]: <<https://mof.gov.ae/en/public-finance/international-relations/our-participation-in-brics/>>.

19 A. Kateb, *BRICS+ and the Arab Gulf: The Perks of Membership*, „Carnegie Endowment for International Peace” [online], 4 I 2024 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://carnegeendowment.org/sada/2024/01/brics-and-the-arab-gulf-the-perks-of-membership>>.

20 N. Mladenov, N. Janardhan, *US-Gulf Reset in a Shifting Global Order*, „The Washington Institute for Near East Policy” [online], 2 XI 2023 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/us-gulf-reset-shifting-global-order>>.

21 Manini, *The mBridge Project: A Game Changer for Global Finance?*, „Observer Research Foundation” [online], 6 XII 2024 [dostęp: 28 II 2026]: <<https://www.orfonline.org/expert-speak/the-mbridge-project-a-game-changer-for-global-finance>>.

dzi finansowych, nie spektakularny zwrot ideologiczny²². Czwartą przesłanką jest wreszcie legitymizacja narracyjna – BRICS dostarcza bowiem platformy do artykułowania wizji ZEA jako mostu między Wschodem a Zachodem, globalną Północą a globalnym Południem, co wpisuje się w emiracką dyplomację niszową²³.

Wpływ akcesji do BRICS na międzynarodową aktywność ZEA

Wymiar ekonomiczny – handel, inwestycje i inicjatywy walutowe

Najwyraźniej mierzalne skutki akcesji ZEA do BRICS widoczne są w sferze ekonomicznej. Ministerstwo Finansów powołało specjalny Financial Track Team, który uczestniczy w dyskusjach formatu o systemach monetarnych, finansowaniu infrastruktury i roli wielostronnych instytucji finansowych²⁴. Już wcześniej ZEA powiązane były z powołanym w 2014 r. przez założycieli BRICS Nowym Bankiem Rozwoju (New Development Bank – NDB), a jako pełnoprawny członek tej instytucji mogą aktywnie kształtować jej priorytety. Symbolicznym wyrazem tego było nominowanie Thurai Hamid Al Hashmi na stanowisko w Radzie Dyrektorów NDB jako pierwszej Emiratki i pierwszej Arabki w tym organie.

Jeśli chodzi o handel, dane wskazują na postępującą dywersyfikację emirackich partnerów. Głównym partnerem ZEA na tym polu od wielu lat pozostają Chiny. Od 1984 r. obroty między nimi wzrosły osiemsetkrotnie, a do 2030 Abu Zabi i Pekin planują osiągnąć poziom 200 mld dol. rocznie²⁵. Indie podpisały z ZEA umowę o rozliczeniach w walutach lokalnych, a po dołączeniu Emiratów do BRICS obie strony intensyfikują szeroko zakrojoną współpracę finansową – od umożliwienia rozliczania się we własnych walutach, przez inwestycje infrastrukturalne, po wzmocnienie statusu

22 F. Quintana, *Dollar Dominance, De-Dollarization, and International Law*, „Journal of International Economic Law” 2025, vol. 28, issue 3, s. 359–381.

23 M. Chaziza, C. Lutmar, *The UAE's Niche Diplomacy in the Middle East: Authoritarian Strategies of a Middle Power*, „Global Security. Health, Science and Policy” 2025, No. 10 (1).

24 *Our Participation...*

25 Y. Farraj, *UAE-China Ties: 40 Years of Diplomatic Relations Propel Investments, Trade to New Heights*, „Middle East Economy” [online], 28 XI 2024 [dostęp: 28 III 2026]: <<https://economymiddleeast.com/news/uae-china-ties-40-years-of-diplomatic-relations-propel-investments-trade-to-new-heights/>>.

Indii jako głównego partnera obronnego USA przy emirackim wsparciu dyplomatycznym²⁶. Jednocześnie ZEA utrzymują kontakty z tradycyjnymi partnerami z Zachodu (Wielką Brytanią, Francją oraz USA) i są aktywne w forach wielostronnych, takich jak Światowa Organizacja Handlu (WTO), G20 i International Renewable Energy Agency (IRENA).

Wymiar dyplomatyczny – wystąpienia i głosowania w ONZ

Zjednoczone Emiraty Arabskie stały się członkiem ONZ 9 grudnia 1971 r., a więc tydzień po powstaniu federacji²⁷. W latach 1986–1987 oraz 2022–2023 ich przedstawiciele zasiadali w Radzie Bezpieczeństwa, a przez dwaście lat – w Radzie Gospodarczej i Społecznej, wybierani tam czterokrotnie²⁸. Co ciekawe, w ZEA przebywa ok. 350 pracowników różnych agencji ONZ, co stanowi ok. 1 proc. ogółu zatrudnionych w Organizacji²⁹.

Na potrzeby niniejszego tekstu przesłuchane zostały wystąpienia przedstawicieli ZEA na debatach generalnych ZO ONZ w latach 2022–2025, czyli sesjach 77–80. Analiza tego materiału pozwala stwierdzić różnice w ich treści, ale wynikały one raczej przede wszystkim ze zmiany przedstawiciela. W latach 2022–2023 Emiraty reprezentowała Reem Ebrahim Al Hashimy, w 2024 – Sheikh Shakhboot Nahyan Al Nahyan, a w 2025 – Lana Nusseibeh.

26 V. Ghanem, *Inside the UAE-India Strategic Defence Push*, „The National News” [online], 26 I 2026 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.thenationalnews.com/news/gulf/2026/01/26/inside-the-uae-india-strategic-defence-push/>>.

27 *Member States*, „United Nations” [online, dostęp: 31 XII 2025]: <<https://www.un.org/en/about-us/member-states#gotoU>>.

28 *Below You Can See the List of All Countries Which Have Been Elected as Members of the Security Council at Least Once since 1946*, „United Nations” [online, dostęp: 22 XI 2025]: <<https://main.un.org/securitycouncil/en/content/countries-elected-members>>; *ECOSOC Membership by Years*, „United Nations” [online, dostęp: 22 XI 2025]: <<https://research.un.org/en/unmembers/ecosocmembers>>.

29 *The UN in the United Arab Emirates*, „United Nations. United Arab Emirates” [online, dostęp: 31 XII 2025]: <<https://unitedarabemirates.un.org/en/about/about-the-un#:~:text=The%20UN's%20in%20country%20presence,agreed%20development%20and%20cooperation%20frameworks>>; *Work4UN: Basic Facts about Working for the United Nations*, „United Nations” [online, dostęp: 1 III 2026]: <[https://www.un.org/en/academic-impact/work4un-basic-facts-about-working-united-nations#:~:text=The%20United%20Nations%20\(UN\)%20has%2037%20000%20employees,entities%20such%20as%20UNHCR%20and%20UN%20Women](https://www.un.org/en/academic-impact/work4un-basic-facts-about-working-united-nations#:~:text=The%20United%20Nations%20(UN)%20has%2037%20000%20employees,entities%20such%20as%20UNHCR%20and%20UN%20Women)>.

W wystąpieniach z lat 2022 i 2023 znacznie więcej uwagi niż w kolejnych poświęcono walce ze zmianami klimatu i zrównoważonemu rozwojowi. W latach 2024 i 2025 silniej akcentowane było natomiast dążenie do pokoju na świecie. W każdym z wystąpień ZEA wzywały do zakończenia drogą dwustronnych negocjacji lub przed międzynarodowym sądem irańskiej okupacji wysp Abu Musa, Wielki Tunb i Mały Tunb. Każde zawierało też słowa poparcia dla multilateralizmu i tolerancji oraz potępienia dla ekstremizmu i terroryzmu. W 2022 r. ZEA opowiedziały się po stronie będącego partnerem w GCC Kuwejtu w drobnym sporze z Irakiem. W 2024 i 2025 r. wyraźnie rozbudowały kwestię palestyńską (do której odnoszono się w każdym roku), wskazując na potrzebę rozwiązania dwupaństwowego, natychmiastowego zawieszenia broni oraz wypuszczenia zakładników i podkreślając nieprzerwaną wolę dostarczania Palestyńczykom pomocy humanitarnej oraz realizowanie tego zadania. W 2024 i 2025 r. przedstawiciele ZEA wprost poruszali kwestię wojny na Ukrainie, nie potępiając jednak żadnej ze stron, a wskazując na potrzebę negocjacji i pokoju oraz gotowość ZEA do dalszych mediacji w tym zakresie, a także na już udzieloną pomoc w wymianie jeńców wojennych. W 2022 i 2023 r. słowo *Ukraina* nie padało. W latach 2024 i 2025 podkreślano także poparcie dla reformy Rady Bezpieczeństwa, choć bez formułowania konkretnych propozycji. Przedstawiciele Emiratów wspominali wreszcie także inne konflikty, w których ich państwo popierało rozwiązania pokojowe, m.in. wojnę domową w Sudanie³⁰.

Analiza wystąpień prowadzi do wniosków, że ZEA poświęcały znacznie więcej uwagi niż choćby Polska realizacji Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju³¹. Mimo pewnej zmiany w zakresie podejmowanych problemów, a związanej z rotacjami personalnymi, ZEA konsekwentnie podtrzymują swoje poparcie dla multilateralizmu i zasady pokojowego rozwiązywania sporów. Wyraźnie popierają Palestynę i inne kraje arabskie w sporach z Izraelem, a wobec wojny rosyjsko-ukraińskiej starają się przyjąć

30 *United Arab Emirates – Minister of State Addresses United Nations General Debate, 80th Session, „You Tube. United Nations”* [online], 28 IX 2025 [dostęp: 31 XII 2025]: <https://www.youtube.com/watch?v=-zyOfk_TqS8>.

31 *Por. Poland – President Addresses United Nations General Debate, 80th Session, „You Tube. United Nations”* [online], 24 IX 2025 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.youtube.com/watch?v=7z5R8f3G05Y>>.

pozycję mediatora, a nie stronnika Ukrainy lub Rosji. Konsekwentnie przypominają również o swoim sporze terytorialnym z Iranem, nazywając jego działania okupacją. Warto zaznaczyć, że nie odnotowano tu żadnej zmiany po przystąpieniu wraz z tym państwem do BRICS.

Podobnie wygląda kwestia głosowania Emiratów w najbardziej fundamentalnych sprawach z zakresu polityki międzynarodowej, do których należy zaliczyć obecnie wojnę rosyjsko-ukraińską czy konflikt Izraela z Palestyną i innymi państwami arabskimi. Podejście Abu Zabi do kwestii ukraińskiej na forum ZO ONZ, a konkretnie sesji specjalnej poświęconej temu problemowi, przedstawia poniższa tabela. Zestawiono w niej głosy przedstawicieli ZEA nad wspierającymi Ukrainę rezolucjami, porównując je ze stanowiskami USA i Chin jako kluczowych aktorów globalnych (Rosja zawsze głosowała przeciw), a także Arabii Saudyjskiej jako podobnego do ZEA państwa, które nie przystąpiło do BRICS³².

Tabela. Udział ZEA w kluczowych głosowaniach w ZO ONZ na specjalnej sesji nadzwyczajnej nr 11

Numer rezolucji	Data rezolucji	Wymowa rezolucji	Głos ZEA	Głosy USA, Chin i Arabii Saudyjskiej	Głosy ogółem
ES-11/1	2 III 2022	wzwanie Rosji do wycofania się z Ukrainy oraz cofnięcia uznania Donieckiej Republiki Ludowej i Ługańskiej Republiki Ludowej	poparcie	USA – poparcie, Chin – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – poparcie	141 – za, 5 – przeciw, 35 – wstrzymujących się, 12 – nieobecnych
ES-11/2	24 III 2022	wzwanie do poszanowania integralności terytorialnej Ukrainy, przywołanie rezolucji ES-11/1	poparcie	USA – poparcie, Chin – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – poparcie	140 – za, 5 – przeciw, 38 – wstrzymujących się, 10 – nieobecnych
ES-11/3	7 IV 2022	potępienie naruszenia praw człowieka przez Rosję na Ukrainie, zawieszenie Rosji w prawach członka Rady Praw Człowieka ONZ	wstrzymanie się	USA – poparcie, Chin – sprzeciw, Arabia Saudyjska – wstrzymanie się	93 – za, 24 – przeciw, 58 – wstrzymujących się, 18 – nieobecnych

32 11th Emergency Special Session, „United Nations” [online, dostęp: 29 XII 2025]: <<https://research.un.org/en/docs/ga/quick/emergency#s-lg-box-wrapper-37432709>>.

Numer rezolucji	Data rezolucji	Wymowa rezolucji	Głos ZEA	Głosy USA, Chin i Arabii Saudyjskiej	Głosy ogółem
ES-11/4	12 X 2022	ponowienie wezwań z rezolucji ES-11/1	poparcie	USA – poparcie, Chiny – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – poparcie	143 – za, 5 – przeciw, 35 – wstrzymujących się, 10 – nieobecnych
ES-11/5	14 XI 2022	wezwanie Rosji do zapłaty Ukrainie reparacji wojennych	wstrzymanie się	USA – poparcie, Chiny – sprzeciw, Arabia Saudyjska – wstrzymanie się	94 – za, 13 – przeciw, 74 – wstrzymujące się, 12 – nieobecnych
ES-11/6	23 II 2023	wezwanie do poszanowania <i>Karty Narodów Zjednoczonych</i>	poparcie	USA – poparcie, Chiny – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – poparcie	141 – za, 7 – przeciw, 32 – wstrzymujące się, 13 – nieobecnych
ES-11/7	24 II 2025	wezwanie do pokoju na Ukrainie przez poszanowanie <i>Karty Narodów Zjednoczonych</i>	wstrzymanie się	USA – sprzeciw, Chiny – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – wstrzymanie się	93 – za, 18 – przeciw, 65 – wstrzymujących się, 17 – nieobecnych
ES-11/8	24 II 2025	wezwanie do pokoju na Ukrainie przez poszanowanie <i>Karty Narodów Zjednoczonych</i> (łagodniejsza w wymowie niż poprzednie)	wstrzymanie się	USA – wstrzymanie się, Chiny – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – wstrzymanie się	93 – za, 8 – przeciw, 73 – wstrzymujące się, 19 – nieobecnych
ES-11/9	3 XII 2025	wezwanie do uwolnienia przez Rosję uprowadzonych ukraińskich dzieci i poszanowania praw dziecka	wstrzymanie się	USA – poparcie, Chiny – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – wstrzymanie się	91 – za, 12 – przeciw, 57 – wstrzymujących się, 33 – nieobecnych
ES-11/10	24 II 2026	potępienie agresji, wezwanie do natychmiastowego zawieszenia broni	wstrzymanie się	USA – wstrzymanie się, Chiny – wstrzymanie się, Arabia Saudyjska – wstrzymanie się	107 – za, 12 – przeciw, 51 – wstrzymujących się, 23 – nieobecnych

Źródło: oprac. własne na podstawie: *UN General Assembly Resolutions Tables*, „United Nations” [online, dostęp: 4 IV 2026]: <<https://research.un.org/en/docs/ga/quick/emergency#s-ig-box-31828426>>

Z tabeli wynika, że ZEA początkowo skłonne były potępiać Rosję (choć nie popierały dalej idących środków, jak zawieszenie jej w prawach członka Rady Praw Człowieka czy domaganie się reparacji wojennych), a później wstrzymały się w głosowaniach nad czterema ostatnimi rezolucjami. Wydaje się jednak, że większe znaczenie niż akcesja ZEA do BRICS miały tu ogólny spadek zainteresowania światowej opinii publicznej wojną (rezolucje z 2025 r. popierało średnio ok. 50 państw mniej niż te z lat 2022 i 2023), a także osłabienie poparcia USA dla Ukrainy. Warto zauważyć, że w każdej z dziesięciu rezolucji ZEA głosowały dokładnie tak samo jak Arabia Saudyjska, która nie przystąpiła do BRICS, a nie było tu zgodności z najsilniejszym uczestnikiem formatu, czyli Chinami, ani też z USA.

Powyższa tabela pokazuje głosowania ZEA w ramach specjalnej sesji kryzysowej. Warto jednak odnotować także inne istotne głosowania w sprawie ukraińskiej. Potępiająca okupację Krymu rezolucja ZO nr 77/229 z 15 grudnia 2022 r. została przyjęta przy poparciu 83 państw (w tym USA), głosach wstrzymujących się ZEA i Arabii Saudyjskiej oraz sprzeciwie Chin³³. Jeszcze na początku wojny rosyjsko-ukraińskiej Emiraty były niestałym członkiem RB ONZ, gdzie miały możliwość głosowania nad zwołaniem specjalnego kryzysowego posiedzenia ZO w sprawie konfliktu (rezolucją RB nr 2623 z 27 lutego 2022 r.). 11 członków RB poparło rezolucję, Rosja jako jedyna była przeciw, a 3 – Chiny, ZEA i Indie – wstrzymało się od głosu. Była to rezolucja proceduralna, więc mogła zostać przyjęta pomimo sprzeciwu Rosji³⁴. Abu Zabi głosowało także za przyjęciem szeregu rezolucji ZO dotyczących poparcia dla Palestyny, choćby poprzez potępienie nielegalnego izraelskiego osadnictwa czy poparcie prawa Palestyńczyków do samostanowienia. Wyraźnie można więc dostrzec, że ZEA prezentują na forum ONZ stanowisko propalestyńskie (choć skupiają się raczej na pomocy humanitarnej niż walce z Izraelem) i neutralne lub ostrożnie proukraińskie w kontekście wojny w Europie Wschodniej. Popierają także akcje na rzecz zrównoważonego rozwoju, natomiast nie mówią o demokracji.

33 *General Assembly Seventy Seventh Session. 54 Plenary Meeting*, „Official Records”, A/77/PV.54: <<https://docs.un.org/en/A/77/PV.54>> [dostęp: 16 II 2026].

34 *Resolutions Adopted by the Security Council by Year*, „United Nations” [online, dostęp: 29 XII 2025]: <<https://main.un.org/securitycouncil/en/content/resolutions-0>>.

Poczynione powyżej spostrzeżenia dotyczące postawy ZEA w ONZ pokazują nie tyle wprost ich priorytety, ile to, co chcą jako swoje priorytety przedstawiać światowej opinii publicznej, konkretnie na forum ONZ. Dobrze ilustruje to przykład Sudanu, gdzie Emiraty próbują ukrywać swoje faktyczne zaangażowanie w konflikt, prezentując się jako rozjemca. Na polu działań w ONZ widać także ich politykę wielowektorowości, przejawiającą się w kładzeniu dużego nacisku na poparcie działań i programów Organizacji, podkreślanie roli dyplomacji i zajmowanie relatywnie umiarkowanego stanowiska w kwestiach najbardziej istotnych konfliktów. Postawy te widoczne były przed przystąpieniem ZEA do BRICS i utrzymały się po akcesji.

Wymiar narracyjny – ZEA jako globalny mediator i most

Kolejnym wymiarem, w którym akcesja do BRICS niesie wymierne konsekwencje dla emirackiej aktywności, jest sfera narracyjna i tożsamościowa. Minister spraw zagranicznych ZEA, szejk Abdullah bin Zayed Al Nahyan, wyjaśniał przystąpienie do grupy jako wyraz skupienia się na długoterminowym dobrobycie ekonomicznym oraz utrzymaniu zrównoważonych relacji strategicznych i ekonomicznych w dynamicznie zmieniającym się porządku światowym³⁵. Retoryka ta konsekwentnie podkreśla rolę Emiratów jako państwa budującego mosty, a nie porzucającego dotychczasowych sojuszników.

Abdulkhaleq Abdulla, analizując politykę zagraniczną ZEA przez pryzmat ich nowej asertywności, wskazuje, że coraz wyraźniej aspirują do roli regionalnego mocarstwa, które ma zdolność prowadzenia mediacji i inicjowania dialogu ponad liniami geopolitycznych podziałów³⁶. Przystąpienie do BRICS wzmocniło ten wizerunek – Emiraty mogą się teraz pozycjonować jako jedyne państwo będące jednocześnie sojusznikiem USA, partnerem strategicznym Chin oraz członkiem G20 i BRICS. Narracja ta przekłada się na konkretne inicjatywy: aktywność ZEA w forach humanitarnych (uczynienie z Dubaju największego centrum humanitarnego świata), przyjęcie COP28 w 2023 r. czy przewodniczenie spotkaniu BRICS na szczepku

35 H. Haqqani, *The Expansion of BRICS Signals Shift Away from the West, Not a Turn against It*, „Hudson Institute” [online], 28 X 2024 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.hudson.org/international-organizations/expansion-brics-signals-shift-away-west-not-turn-against-it-husain-haqqani>>.

36 A. Abdulla, *The Rise...*

ministerialnym, które zorganizowano w Abu Zabi w 2025 r.³⁷ Każde z tych posunięć wzmacnia kreowaną przez rząd narrację o ZEA jako mocarstwie mediacyjnym.

ZEA i Arabia Saudyjska wobec BRICS – zbliżone strategie, różne kalkulacje

Porównanie postaw ZEA i Arabii Saudyjskiej wobec BRICS jest kluczowe dla właściwego ułożenia emirackiej decyzji o akcesji w kontekście regionalnym. Oba te państwa zostały zaproszone na szczyt w Johannesburgu w sierpniu 2023 r., ale tylko Emiraty podjęły formalną decyzję o przystąpieniu do grupy 1 stycznia 2024 r. Arabia Saudyjska, mimo aktywnego udziału w szczycie BRICS w Kazaniu w październiku 2024 r. i powszechnego uznawania jej za uczestnika stowarzyszonego, wstrzymała się od formalnej akcesji. Różnica ta, choć może się wydawać taktyczna, odzwierciedla rozbieżności w kalkulacjach strategicznych Abu Zabi i Rijadu.

Arabia Saudyjska pod rządami króla Salmana bin Abdulaziza i jego syna Mohammeda bin Salmana realizuje własną strategię wielowektorową, lecz w innym tempie i z innymi priorytetami. Rijad jest dużo bardziej zależny od gwarancji bezpieczeństwa USA niż Abu Zabi, szczególnie w kontekście zagrożenia ze strony Iranu, a także Hutich, którzy atakują infrastrukturę naftową. Dodatkowo przesłankami na rzecz zachowywania ostrożności wobec kroków, które mogłyby drażnić Waszyngton, są toczące się negocjacje w sprawie normalizacji saudyjsko-izraelskiej i potencjalnego sformalizowanego sojuszu z USA w zamian za dostęp do technologii jądrowej³⁸. Arabia Saudyjska jest natomiast pełnoprawnym uczestnikiem projektu mBridge od 2024 r., co świadczy o selektywnym zaangażowaniu na poziomie technicznym, bez formalnego zerwania z zachodnim systemem finansowym.

Relacje emiracko-saudyjskie są znacznie bardziej złożone, niż sugeruje narracja o nierozzerwalnym sojuszu. Państwa te prowadzą bowiem rywalizujące polityki wobec Jemenu: ZEA pomagały Siłom Tymczasowym

37 *Commitment to Diversity and Dialogue*, „United Arab Emirates Ministry of Finance” [online, dostęp: 1 III 2026]: <<https://mof.gov.ae/en/public-finance/international-relations/our-participation-in-brics/>>.

38 A. Kateb, *BRICS+*...

Prezydenckiej Rady Przywódczej w połączonych działaniach z Arabią Saudyjską przeciwko Hutim, a jednocześnie w Jemenie Południowym przez lata wspierały Tymczasową Radę Południa (Southern Transitional Council – STC), która dąży do separacji i nie podziela saudyjskiej wizji zjednoczonego Jemenu. Po przeciwnych stronach lokalnych rozgrywek o wpływy ZEA i Arabia Saudyjska stawały też nierzadko w Egipcie i Libii³⁹. Decyzja o akcesji do BRICS jest zatem kolejnym przejawem niezależności strategicznej – Abu Zabi kierowało się kalkulacjami, które w tamtym momencie dalekie były polityce Rijadu.

Wnioski

Akcesja Zjednoczonych Emiratów Arabskich do BRICS jest empirycznie mierzalnym, a zarazem osadzonym w długofalowej logice strategicznej wydarzeniem w historii ich polityki zagranicznej. Analiza przeprowadzona w niniejszym artykule prowadzi do następujących wniosków.

Po pierwsze, akcesja wpisuje się w trzecią fazę emirackiej polityki zagranicznej – etap asertywnej wielwektorowości. Nie jest rewolucją, lecz ewolucją: rozszerzeniem wachlarza instytucjonalnych zakotwieczeń państwa w globalnym systemie zarządzania. Jak wskazuje literatura naukowa, władze w Abu Zabi od co najmniej dekady konsekwentnie pokonują strukturalne ograniczenia małych państw, budując zdolności średniego mocarstwa. Przystąpienie do BRICS jest więc kolejnym krokiem na tej drodze.

Po drugie, skutki akcesji są wyraźne i mierzalne w trzech wymiarach. W ekonomicznym ZEA zinstytucjonalizowały mechanizmy współpracy w zakresie rozliczeń walutowych i finansowania infrastruktury z krajami, które już dotąd były ich najważniejszymi partnerami handlowymi. W dyplomatycznym postępowaniu ZEA w ONZ przesunęło się w kierunku wstrzymywania się od głosu wobec antyrosyjskich rezolucji, choć nie było to bezwzględne i nie stanowiło wyrazu sojuszu z Rosją, a raczej świadczyło o selektywnej kalkulacji co do swojej pozycji. W wymiarze narracyjnym ZEA wzmocniły zaś swoją tożsamość jako mostu między globalnym Południem a globalną Północą.

39 Y. Guzansky, *From Quiet Competition to Open Rivalry: Saudi-UAE Relations*, „The Institute for National Security Studies” [online], 11 II 2026 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.inss.org.il/publication/saudi-arabia-uae-2026/>>.

Po trzecie, akcesja nie oznacza odwrotu od zachodnich sojuszy. W tym samym czasie Emiraty wzmocniły bowiem partnerstwo obronne z USA (*U.S.-UAE Major Defense Partnership* z 2025 r.), pogłębiły współpracę z Indiami i Francją oraz aktywnie uczestniczyły w organizacjach międzynarodowych, takich jak chociażby WTO, G20 oraz IRENA.

Po czwarte, strategia wielowektorowości ZEA ma swoje granice i generuje napięcia, które wymagają bieżącego zarządzania: między oczekiwaniami zachodnich partnerów a logiką solidarności w ramach BRICS, między rywalami wewnątrz ugrupowania oraz między retoryką o dedolaryzacji a praktycznym funkcjonowaniem w dolarowym systemie finansowym.

Perspektywa badawcza wymaga dalszego śledzenia ewolucji emirackich działań w ramach BRICS, w szczególności stanowiska Abu Zabi wobec inicjatyw dedolaryzacyjnych (BRICS Pay i mBridge), aktywności w NDB oraz potencjalnych napięć między członkostwem w grupie a sojuszem z USA w warunkach zaostrzającej się rywalizacji między wielkimi mocarstwami.

Bibliografia

- Abdulla A., *The Rise of the United Arab Emirates*, „The Cairo Review of Global Affairs” 2021, vol. 41.
- The Abraham Accords. A Five Years Report*, The Heritage Foundation, Washington 2025: <<https://static.heritage.org/-2025/AbrahamAccordsFiveYearReport.pdf>> [dostęp: 16 II 2026].
- Almezaini Kh.S., *The New International Relations of the United Arab Emirates: Regional Alignment and Global Rise*, [w:] *Diplomatic Strategies of Rising Nations in the Global South*, ed. J. A. Braveboy-Wagner, Palgrave Macmillan, New York 2024.
- Almezaini Kh.S., *The Transformation of UAE Foreign Policy since 2011*, [w:] *The Changing Security Dynamics of the Persian Gulf*, ed. K. Coates-Ulrichsen, Oxford University Press, New York 2018.
- Almezaini Kh.S., *The UAE and Foreign Policy. Foreign Aid, Identities and Interests*, Routledge, London–New York 2012.
- Below You Can See the List of All Countries Which Have Been Elected as Members of the Security Council at Least Once since 1946*, „United Nations” [online, dostęp: 22 XI 2025]: <<https://main.un.org/securitycouncil/en/content/countries-elected-members>>.
- The Busiest Airports of 2024. Which Airport Was the Busiest in the World?*, „OAG” [online, dostęp: 31 XII 2025]: <<https://www.oag.com/busiest-airports-world-2024>>.

- The Changing Security Dynamics of the Persian Gulf*, ed. K. Coates-Ulrichsen, Oxford University Press, New York 2018.
- Chaziza M., Lutmar C., *The UAE's Niche Diplomacy in the Middle East: Authoritarian Strategies of a Middle Power*, „Global Security. Health, Science and Policy” 2025, No. 10 (1).
- Commitment to Diversity and Dialogue*, „United Arab Emirates Ministry of Finance” [online, dostęp: 1 III 2026]: <<https://mof.gov.ae/en/public-finance/international-relations/our-participation-in-brics/>>.
- Diplomatic Strategies of Rising Nations in the Global South*, ed. J. A. Braveboy-Wagner, Palgrave Macmillan, New York 2024.
- ECOSOC Membership by Years*, „United Nations” [online, dostęp: 22 XI 2025]: <<https://research.un.org/en/unmembers/ecosocmembers>>.
- [Eleventh] 11th Emergency Special Session, „United Nations” [online, dostęp: 29 XII 2025]: <<https://research.un.org/en/docs/ga/quick/emergency#s-lg-box-wrapper-37432709>>.
- Farraj Y., *UAE-China Ties: 40 Years of Diplomatic Relations Propel Investments, Trade to New Heights*, „Middle East Economy” [online], 28 XI 2024 [dostęp: 28 III 2026]: <<https://economymiddleeast.com/news/uae-china-ties-40-years-of-diplomatic-relations-propel-investments-trade-to-new-heights/>>.
- General Assembly Seventy Seventh Session. 54 Plenary Meeting*, „Official Records”, A/77/PV.54: <<https://docs.un.org/en/A/77/PV.54>> [dostęp: 16 II 2026].
- Ghanem V., *Inside the UAE-India Strategic Defence Push*, „The National News” [online], 26 I 2026 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.thenationalnews.com/news/gulf/2026/01/26/inside-the-uae-india-strategic-defence-push/>>.
- Guzansky Y., *From Quiet Competition to Open Rivalry: Saudi-UAE Relations*, „The Institute for National Security Studies” [online], 11 II 2026 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.inss.org.il/publication/saudi-arabia-uae-2026/>>.
- Haqqani H., *The Expansion of BRICS Signals Shift Away from the West, Not a Turn against It*, „Hudson Institute” [online], 28 X 2024 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.hudson.org/international-organizations/expansion-brics-signals-shift-away-west-not-turn-against-it-husain-haqqani>>.
- Joint Press Statement on U.S.-UAE Major Defense Partnership*, „U.S. Embassy & Consulate in the UAE” [online], 16 V 2025 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://ae.usembassy.gov/joint-press-statement-on-u-s-uae-major-defense-partnership/>>.
- Jütten M., Falkenberg D., *Expansion of BRICS: A Quest for Greater Global Influence?*, European Parliamentary Research Service, Brussels 2024: <[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/760368/EPRS_BRI\(2024\)760368_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/760368/EPRS_BRI(2024)760368_EN.pdf)> [dostęp: 16 II 2026].
- Kateb A., *BRICS+ and the Arab Gulf: The Perks of Membership*, „Carnegie Endowment for International Peace” [online], 4 I 2024 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://carnegieendowment.org/sada/2024/01/brics-and-the-arab-gulf-the-perks-of-membership>>.

- Mahjoub H., *The UAE's Subimperialism in Sudan*, „Spectre” [online], 15 VIII 2025 [dostęp: 31 XII 2025]: <<https://spectrejournal.com/uaes-subimperialism-in-sudan/>>.
- Manini, *The mBridge Project: A Game Changer for Global Finance?*, „Observer Research Foundation” [online], 6 XII 2024 [dostęp: 28 II 2026]: <<https://www.orfonline.org/expert-speak/the-mbridge-project-a-game-changer-for-global-finance>>.
- Member States*, „United Nations” [online, dostęp: 31 XII 2025]: <<https://www.un.org/en/about-us/member-states#gotoU>>.
- Mladenov N., Janardhan N., *US-Gulf Reset in a Shifting Global Order*, „The Washington Institute for Near East Policy” [online], 2 XI 2023 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/us-gulf-reset-shifting-global-order>>.
- O'Connor T., *Why US Friends India and UAE Won't Back Biden against Russia on Ukraine*, „Newsweek” [online], 28 II 2022 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.newsweek.com/why-us-friends-india-uae-wont-back-biden-against-russia-ukraine-1683061>>.
- Our Participation in BRICS*, „United Arab Emirates Ministry of Finance” [online, dostęp: 28 II 2026]: <<https://mof.gov.ae/en/public-finance/international-relations/our-participation-in-brics/>>.
- Poland – President Addresses United Nations General Debate, 80th Session*, „YouTube. United Nations” [online], 24 IX 2025 [dostęp: 1 III 2026]: <<https://www.youtube.com/watch?v=7z5R8f3G05Y>>.
- Quintana F., *Dollar Dominance, De-Dollarization, and International Law*, „Journal of International Economic Law” 2025, vol. 28, issue 3.
- Resolutions Adopted by the Security Council by Year*, „United Nations” [online, dostęp: 29 XII 2025]: <<https://main.un.org/securitycouncil/en/content/resolutions-0>>.
- Serbia: The UAE's Best Friend in the Balkans*, „Gulf International Forum” [online], 22 II 2022 [dostęp: 28 II 2026]: <<https://gulrif.org/serbia-the-uaes-best-friend-in-the-balkans/>>.
- Siddiq A., *Yemen-UAE: Sparring over Socotra*, Institute of Strategic Studies, Islamabad 2018: <https://issi.org.pk/wp-content/uploads/2018/05/IB_Arhama_May_16_2018.pdf> [dostęp: 31 XII 2026].
- The Small Gulf States. Foreign and Security Policies before and after the Arab Spring*, ed. Kh.S. Almezaini, J. Rickli, Routledge, London 2017.
- [Twenty Twenty-Five] 2025 Military Strength Ranking*, „Global Firepower” [online, dostęp: 1 III 2025]: <<https://www.globalfirepower.com/countries-listing.php>>.
- Uher M., *Airport Dubai – Evaluation of Dubai as a First Choice Hub for International Travellers*, Vienna University of Economics and Business Administration, Vienna 2005 (Schriftenreihe des Instituts für Transportwirtschaft und Logistik, 3).
- UN General Assembly Resolutions Tables*, „United Nations” [online, dostęp: 4 IV 2026]: <<https://research.un.org/en/docs/ga/quick/emergency#s-lg-box-31828426>>.
- The UN in the United Arab Emirates*, „United Nations. United Arab Emirates” [online, dostęp: 31 XII 2025]: <<https://unitedarabemirates.un.org/en/about/about->

